

esfers Vedkommende, stilles under en fælles Bestyrelse i Form af et Museumsraad. Udvalgets Fleertal skal afholde sig fra at gaae ind paa det Spørgsmaal, om der ikke for en fælles Bestyrelse af samtlige Museer, naar en saadan skulde tilbeibringes, kunde være fundet en heldigere Form, end den af Regjeringen foreslaaede, og kun fastholde, at denne Ordning ligger heelt udenfor en Lov om det fgl. naturhistoriske Museums Overgang til Universitetet.

Hvad Bestyrelsesforholdene i de forenede zoologiske og mineralogiske Museer angaaer, da mener Udvalgets Fleertal vel, at det i Principet havde været rigtigst, om ogsaa deres Ordning var bleven overladt til Administrationen, istedetfor at den her finder Afgjørelse ved Lov, men det erkjender, at de bestaaende Forhold opfordre til den sidstnævnte Afgjørelse, og da det ikke har kunnet slutte sig til de i Lovforslaget herom trufne Bestemmelser, har det foreslaaet nedenstaaende nye § 2, der giver et kort Grundrids, som da i senere Regulativer vil kunne finde sin nærmere Udvikling.

Udvalgets Fleertal har ikke kunnet give nogen af de hinanden faa aldeles modsatte og med hinanden uforsonlige, yderlige Opfatninger Medhold, der ligge til Grund for de forskjelliglige paatænkte Ordninger af denne Sag, saaledes som disse ere fremtraadte i Sagens vidtløftige Actstykker.

Fleertallets Medlem Rosen har fundet det høist beklageligt, naar man paa den ene Side er gaaet saa vidt i Zoologiens Specialisering, at man derved maatte tabe selve Videnskaben af Sigte, hvis Opgave det er at samle alle dens enkelte Dele til en organisk Heelhed; — men han har fundet det ligesaa eensidigt og uforstaaeligt, naar man fra den anden Side (jvfr. Consistoriets Skrivelse af 8de ds., støttet paa Motiveringerne i den zoologiske Professorens Skrivelse af 30te f. M.) har gjort gjældende, at Universitetslæreren skulde „komme til at mangle det til hans Studium og hele Virksomhed aldeles nødvendige videnskabelige Apparater“ (fordi han, som det nærmere forklares i den zoologiske Professorens Skrivelse, „kun i enkelte Tilfælde kan vente Materialet netop i den Form og det Omfang eller med den Præparation, der til hans Studier og

Forebrags Lærer er nødvendig“) — og Museet komme til at savne sin „Enhed“ og sin „videnskabelige Ordning“, fordi Inspektorerne ikke „for deres Afdelingers Vedkommende“ vare stillede under den zoologiske Professorens „Elskyn“. Derved vilde jo dog uretlig Professorens blive den, der kom til at styre alle Afdelinger, og Inspektorerne vilde berøves den Selvstændighed, der er dem ubtryffeligt indrømmet i den af Consistorium til Sagens Drøftelse nedsatte Comitæes Betænkning. I denne Betænkning, der maa ansees for en aldeles uforbeholden Udtalelse, og der, hvad dette Punkt angaaer, maa antages ganske særlig at være Udtrykket for den zoologiske Professorens Anskuelse, den samme Anskuelse, til hvilken Consistoriet støtter sig i sin nysnævnte Skrivelse, hedder det, at de hidtil ved det fgl. naturhistoriske Museum ansatte Inspektorer skulde overtage den „videnskabelige specielle Bestyrelse af de samme Afdelinger af det forenede Museum, hvilke før vare dem betroede ved det fgl. Museum“ og overtage dem „i Overensstemmelse med de dem tidligere paahvilende Forpligtelser og tilkommende Rettigheder“; — og længere nede paa samme Side indrømmes det, at hver saadan Museumsafdeling „indtil en vis Grad kan og bør være tillige et Udtryk for Bestyrerens (o: Inspektorens) specielle videnskabelige Studier“, hvorefter det maa synes at fremgaae som en berettiget Slutning, at den zoologiske Professor, hvem disse Ytringer, som sagt, nærmest skyldes, ikke kan føle Trang til, eller Anske om at hævde nogen egentlig Overbestyrelse over Museets enkelte Afdelinger.

Det forekommer Udvalgets Fleertal (Falleisen, Feddersen, Krogh, Rosen), at de Forbringere, den zoologiske Professor ifølge sin Stilling til Videnskaben maa kunne gjøre, skyldbestgjøres, naar han har en fuldstændig Afgang til og Afbenyttelse af Museets enkelte Afdelinger, og han tillige i det zoologiske Museumsraad, i hvilket han iøvrigt er Inspektorerne sideordnet, er Formand, og som saadan den, som leder og navnlig ubadtil varetager Museets almindelige Anliggender. Naar dette er ham sikret, da antages det, at han og Inspektorerne i en heldig Samvirken